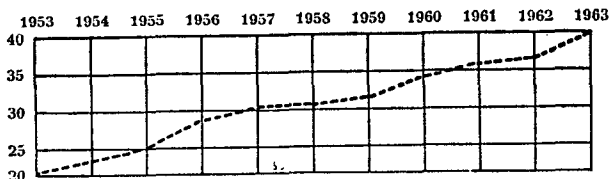

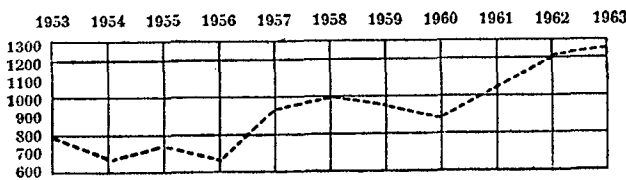
„חשבון הנפש“ ו„חשבון הקופה“ בבירור האטומי בשבצירה

בתקופתה — וחלק מרכוש זה עודנו מתאים לשימוש. מכל מקום, הסיכום הוא כי שבצירה מוציאה פחות מאשר מדינות אחרות — „וזאת לזכור“ — מדגיש קול. מארק — כי מדינות אלה „נהנות“ גם ממגן גרעיני בדמות חימוש הגרעיני של ארה"ב, ובמידת-מה של בריטניה, מבלי שמגן זה יעלה להן בהוצאות כלשהן, המדובר — בין באמצעי הרתעה-אסטרטגית ובין בנשק-טקטי, המוחדר אולי עד לדרג הדיביזיוני אפילו (והוא מצטט את דברי מיניסטר-ההגנה האמריקאי, מקינמרה, כי בשנתיים האחרונות גדל מספרם של כלי-הנשק הטקטיים בהם מחומשים הגייסות באירופה ב-60 אחוז).
לאחר שעמד על רקע כלכלי-השואתי זה של תקציב-ההגנה השבצירי, מפתח קול. מארק את מסקנותיו בתחום של חימוש-גרעיני לשבצירה; והוא פורס „תכנית פיתוח ויצור“, תוך נקיבת כמויות-הגלם וסכומי-ההשקעה הנחוצים, פרקי-הזמן שיידרשו לכל שלב ושלב, וההקף המשוער של החימוש הגרעיני העצמי.
על נושא זה ניהד את הדיבור ברשימה בפני-עצמה.

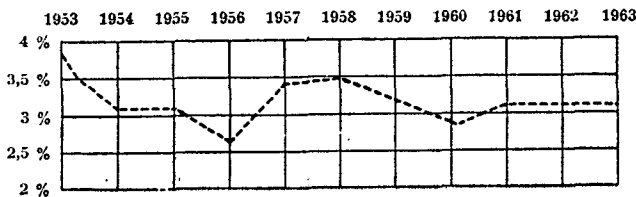
ההכנסה-הלאומית (נטו) של שבצירה
(במיליארדים פרנקים שבציריים)

הוצאות-ההגנה בשבצירה
(במיליונים פ"ש)

אחוז הוצאות-ההגנה בהכנסה-הלאומית

מתנהל בשבצירה ויכוח ציבורי ער סביב שאלת הנהגתו של נשק-אטומי (והוא כבר הביא לידי משאל-עם, שבו סרבו הבוחרים השבציריים — דרך-אגב, כולם גברים — לאשר הצעת-החלטה על איסורו). בצד השיקולים הפוליטיים, הצבאיים והמוסריים, מוצגת בו עתה גם בעית האפשרות הכלכלית. במאמרו „שאלת יכולת — או שאלת רצון?“ (בירחון „ההשקפה-הצבאית השבצירית“) העלה עתה קצין מאנשי שבצירה-הצרפתית, קול. ו. מארק, מספר ניתוחים והשוואות, שיש בהם ענין לא רק שבצירי-מקומי בלבד.
קול. מארק מודה כי ההתפתחות בעשור האחרון הביאה לידי כך ש„צבאנו, שעצמתו המספרית רבה יחסית, שחימושו חודש ואימונו מושתת על הגנה-אסטרטגית — יכולתו לניהול מלחמה „מקובלת“ טוב יותר מיכולתם של צבאות אירופאיים רבים אחרים, שאינם מסור גלים עוד להילחם ללא עזרת נשק-אטומי“, ולאחר זאת מציג הוא את השאלה: „מה מספר כלי-הנשק האטומיים שעמנו (העם השבצירי) יוכל, לפי המשוער, לקיימם ולשגרם בשעת-הצורך — וכיצד יילחם צבא-שבצירה נגד אויב אשר יפעיל נשק-אטומי טקטי“.

בזכות השיטה המיליציונית מקיימת שבצירה הקטנה, בזול יחסית, אחד הגדולים שבצבאות אירופה-המערבית. דבר זה מקנה לו מעמד-הגנתי וערך מרתיע, יחידים-ביניהם. כיצד יוכל להימשך — ובמה ישתקף — מצב-דברים זה בעידן-האטום?

לדעתו, יוכה תמהון המשקיף הזור אשר יגלה את האמת: כי שבצירה מוציאה להגנה-לאומית חלק פחות מהכנסת-הלאומית מאשר הרבה ממדינות-אירופה האחרות.

והוא משהו: במדינות-אירופה אחדות — כגון בלגיה, הולנד, צרפת וגרמניה-המערבית — נע אחוז הוצאות-ההגנה לגבי ההכנסה-הלאור מית בין 3.5% ל-9%. ואילו בשבצירה ההוצאות הצבאיות אמנם גדלו בעשור האחרון בהתמדה — אך ההכנסה-הלאומית גדלה גם היא, לפחות באותה מידה. בסיכום, הוצאות-ההגנה עלו רק מעט על שלוש אחוז מההכנסה-הלאומית, כפי שמראה זאת קול. ו. מארק באמצעות שלוש סכימות. בשתי הראשונות מוצגת עליתן של ההכנסה-הלאומית נטו ושל ההוצאות-הצבאיות, בעוד שהסכימה השלישית מציגה את היחס שבין שתיים אלה — המתבטא, בסיכום, בירידה מ-4 אחוז לכ-3 אחוז, שהם „הרמה“ המקיימת בשלוש השנים האחרונות.

כותב-המאמר מציין כי כמה מן המדינות שהוזכרו במאמרו מקבלות אף סיוע צבאי במסגרת נאט"ו („כלומר“ — כלשונו — „למעשה מארה"ב“), הבא כהשלמה להוצאותיהן העצמיות. לעומת זאת, יש לזכור כי בשבצירה נשמר יותר המלאי של נשק, חמושת, ציוד וציפורים, שמלפני מלחה"ע השנייה ומימי הגיוס הגדול שקויים